

dosarul nr. 2ra-458/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Al. Mardari)

instanța de apel: Curtea de Ape Chișinău (L. Bulgac, A. Panov, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gorea Ghenadie, reprezentat de avocatul Doroftei Roman,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gorea Ghenadie împotriva Liliei Dudukal, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău cu privire la modificarea mărimii pensiei de întreținere a copilului minor prin stabilirea cuantumului pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar, constatarea încălcării art. 8 CEDO,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Gorea Ghenadie și a fost menținută hotărârea din 10 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă

La data de 30 octombrie 2018 Gorea Ghenadie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liliei Dudukal cu privire la modificarea pensiei de întreținere a copilului minor, constatarea încălcării art. 8 CEDO și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin hotărârea din 11 decembrie 2009 a Judecătoriei Buiucani a fost dispusă încasarea pensiei alimentare în mărime de 1/4 din toate veniturile pentru întreținerea copilului minor xxxxx.

A menționat reclamantul că ținând cont de faptul că la moment au apărut circumstanțe ce schimbă esențial posibilitățile sale și analizând împrejurările arătate în coroborare cu probele anexate se deduce concluzia că la moment este oportun de aplicat prevederile art. 76 Codul familiei, în sensul stabilirii pensiei alimentare în formă fixă.

Reieșind din contextul redat, reclamantul consideră necesar de a menționa că la moment a întemeiat o nouă familie.

A susținut reclamantul că la examinarea cauzei instanța este ținută de respectarea principiului care consacră interesul superior al copilului, însă în același timp, instanța judecătorească este ținută de respectarea principiului egalității în

drepturi a părților, în special în raporturile de familie și principiul legalității actelor de dispoziție emise pe marginea cauzelor deferite judecării.

Reclamantul a invocat că la caz, copilul născut în timpul căsătoriei părților litigante a rămas la întreținerea pârâtei Dudukal Lilia, părțile locuind separat. În această ordine de idei, a subliniat că obligația de întreținere a copilului comun revine ambilor părinți, or aceasta derivă nemijlocit din logica lucrurilor precum și din conținutul normelor legale.

A remarcat reclamantul că instanța de fond a dispus încasarea din contul lui a pensiei alimentare în mărime de 1/4 din toate veniturile lunare, însă nu a ținut cont că părinții au drepturi și obligații egale față de copii. Or, obligația de întreținere a copilului, păstrându-se, dacă este posibil nivelul anterior de asigurare materială a copilului, aparține ambilor părinți, iar faptul că la moment copilul locuiește cu mama nu constituie temei pentru a dispune încasarea din contul tatălui a pensiei de întreținere în mărime ce excede posibilitățile sale materiale.

A mai indicat că prin prisma prevederilor legale internaționale la care Republica Moldova este parte, se reglementează obligația părinților de acordare a întreținerii materiale a copiilor în limita posibilităților.

Astfel, consideră reclamantul oportun modificarea pensiei de întreținere, prin stabilirea unei sume fixe de 800 lei/lunar, deoarece hotărârea din 11 decembrie 2009 cum este formulată, i-ar leza dreptul la un trai decent și întreținerea celei de-a doua familii, ceea ce-i lezează drepturile, fapt ce este inadmisibil.

Totodată, a solicitat reclamantul constatarea încălcării art. 8 din CEDO, prin refuzul pârâtei Lilia Dudukal de a permite tatălui Gorea Ghenadie de a vedea copilul minor xxxxx timp de peste 6 ani.

A specificat reclamantul că la scurt timp după nașterea fiicei sale, dânsul s-a separat de mama acesteia. Mama fetiței a schimbat locuința și a decis în mod unilateral ca tata să nu-și poată vedea fiica. De asemenea, pârâta a refuzat stabilirea unui grafic la Direcția Protecția Copilului, el a depus o plîngere în acest sens. Până la moment nu a fost efectuată o inspecție pentru a determina nivelul de trai al mamei și copilului și nu a fost întocmit un raport care să indice calitatea relațiilor personale și a aptitudinilor parentale.

A solicitat Gorea Ghenadie stabilirea cuantumului pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar, în cuantum de 800 lei, din contul său în beneficiul Liliei Dudukal; constatarea încălcării art. 8 CEDO prin refuzul pârâtei Dudukal Lilia de a-i permite tatălui Gorea Ghenadie de a vedea copilul minor timp de peste 6 ani.

Prin încheierea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani s-a dispus atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului minor sect. Buiucani mun. Chișinău (f.d. 24).

Prin hotărârea din 10 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă.

La 15 aprilie 2019 Gorea Ghenadie a contestat cu apel hotărârea din 10 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Gorea Ghenadie și a fost menținută hotărârea din 10 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În susținerea concluziilor sale, instanța de apel, reținând criteriile determinate de art. 76, coroborate cu art. 110 Codul familiei, a constatat că înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată raportate la argumentele invocate în acțiune, nu permit de a concluziona că situația materială a apelantului Gorea Ghenadie, de la momentul pronunțării hotărârii judecătorești din 11 decembrie 2009, s-a modificat considerabil și impune modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului, motiv pentru care în speță sunt inaplicabile normele legale ce instituie posibilitatea modificării cuantumului pensiei de întreținere stabilită printr-o hotărâre judecătorească anterioară.

Or, temei pentru micșorarea cuantumului pensiei de întreținere poate servi modificarea stării materiale sau familiale a păților în sensul agravării acesteia după pronunțarea hotărârii prin care s-a dispus încasarea pensiei de întreținere. Iar la caz, analizând cererea depusă de apelantul Gorea Ghenadie în cumul cu probele prezentate, nu au fost identificate asemenea circumstanțe.

În același context, instanța de apel a reținut că apelantul în calitate de părinte, are obligația legală de a întreprinde toate măsurile în vederea realizării prioritare a dreptului de existență a copilului său minor, iar pretinsa înființare a unei noi familii, chiar și în contextul nașterii altor copii ai apelantului, nu pot afecta negativ drepturile minorului xxxxx.

Concomitent, Curtea de Apel Chișinău a apreciat critic și argumentul reclamantului, precum că în speță se constată temeiuri legale privind constatarea încălcării art. 8 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, deoarece legislația Republicii Moldova oferă suficiente remedii interne pentru garantarea dreptului prevăzut de această normă, iar reclamantul și reprezentantul acestuia au eșuat în a proba în corespundere cu exigențele art. 118 alin. (1) CPC, că au recurs la aceste mecanisme interne în deplină măsură.

Or, din materialele cauzei se atestă că la 09 octombrie 2018, înainte de a se adresa în instanța de judecată cu prezenta acțiune, apelantul a adresat Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani și Inspectoratului de Poliție Buiucani plângeri, în care invocă că Dudukal Lilia îi refuză permiterea întrevederilor cu copilul minor. Însă, plângerile respective poartă un caracter formal, deoarece Gorea Ghenadie pretinde că mama copilului refuză să permită întrevederile cu copilul minor timp de mai mult de 6 ani, iar în această perioadă de timp ultimul nu a întreprins nici o acțiune prevăzută de lege în vedere stabilirii unui grafic de întrevederi cu copilul său.

La 20 ianuarie 2020 Gorea Ghenadie, reprezentat de avocatul Doroftei Roman, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept

material. În opinia recurentului, instanța de apel a examinat superficial cauza, adoptând o hotărâre pripită și lipsită de putere de convingere.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău la data de 03 decembrie 2019 a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Prin urmare, recursul declarat la data de 20 ianuarie 2020 este în termen.

Curtea Supremă de Justiție a expediat către intimati copia recursului.

Plicul de corespondență către Dudukal Lilia a fost restituit instanței cu mențiunea „nereclamat”.

Prin referința depusă la data de 03 martie 2020 Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău a menționat că la data de 09.10.2018 Gorea Ghenadie a depus cerere cu privire la stabilirea unui grafic de întrevederi cu fiica xxxxx, însă Direcția a fost în imposibilitate de a stabili un grafic, din motivul că nu era specificată adresa mamei, dar și că din discuțiile acestuia s-a înțeles că mama și copilul minor locuiesc în Ucraina.

Examinând temeiurile recursului declarat de Gorea Ghenadie, reprezentat de avocatul Doroftei Roman, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gorea Ghenadie, reprezentat de avocatul Doroftei Roman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Gorea Ghenadie, reprezentat de avocatul Doroftei Roman.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Gorea Ghenadie, reprezentat de avocatul Doroftei Roman, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru